

sterium. Den højtærede Minister behøver blot at slaa op i Lovtidende for 1916, Pg. 271; dér vil Ministeren se, at der til Kvalbø Ejde, som er fuldstændig sideordnet, dette Aar blev bevilget 21 600 Kr. paa § 15, altsaa Budgettet for Ministeriet for offentlige Arbejder; og endnu mere, den højtærede Justitsminister vil ved at henvende sig til Ministeriet for offentlige Arbejder kunne faa forelagt en Skrivelse af 5. Maj 1923, hvoraf han vil se, at et Andragende med Hensyn til Vaags Ejde netop er afgjort af Ministeriet for offentlige Arbejder. Dette Spørgsmaal sorterer altsaa under Ministeriet for offentlige Arbejder.

Jeg gik dernæst i mit Foredrag sidste Gang over til at tale om Landbrugsforholdene. Ogsaa dette Spørgsmaal kan jeg forlade forholdsvist hurtigt, thi ogsaa med Hensyn til det har den højtærede Justitsminister svaret det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen tilstrækkelig tydeligt baade med Hensyn til Adgang til at erhverve Jord deroppe og med Hensyn til Spørgsmaalet om Vintergræsningsretten. Jeg skal derfor ikke dvæle videre ved dette Spørgsmaal, men kun takke den højtærede Justitsminister for hans Udtalelser ogsaa i denne Henseende. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen klagede over, at det var saa dyrt at indhegne en Trø deroppe, for det skulde ske ved Hjælp af søjdehøje Gærder. Jeg oplyste deroverfor det ærede Medlem om, at dette var blevet forandret, saaledes at man var gaaet over til en anden Indhegningsmaade. Jeg havde derfor ventet Tak af det ærede Medlem, men i Stedet for siger det ærede Medlem: Ja, men hvad var det da for en Amtmand, vi havde deroppe, der tilsidesatte de gældende Regler. Det havde jeg ikke ventet, og navnlig havde jeg ikke ventet, at det ærede Medlem saa oven i Købet vilde sige, at det var ulovligt, for saa behøvede man ingen Regler med Hensyn til den, som kaster Sten ned fra Gærderne. Jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at hvad jeg gjorde var lovligt, det vil holde for Domstolene, og yderligere, at jeg har gjort netop det, som det ærede Medlem tilraadede i sit første Foredrag, saa jeg fortjener ikke, synes jeg, den Tilrettevisning i det ærede Medlems andet Foredrag. Jeg skal blot sige, at naar det ærede Medlem med Hensyn til sine Udtalelser om Udstykning af Trøer paaberaaber sig Nellemanns og Christian den Niendes Navne, saa er det forkert; det ærede Medlem vil i Tidenden Pag. 1076 af mine Udtalelser dér kunne se, at det kan han ikke gøre.

Jeg har udtalt mig angaaende mit første Foredrag, og jeg mener altsaa ikke, at den Kritik, der siden den Gang er fremkommet deraf, har været berettiget. Den har ikke været rigtig, kun den Kritik, der blev rejst af den højtærede Indenrigsminister, var rigtig, men det gjaldt kun denne bestemte Sag, og jeg beundrer netop den højtærede Indenrigsminister for, at han ikke, trods det han har været paa Færøerne, øjeblikkelig udgiver sig for at være sagkyndig i de færøske Spørgsmaal, saaledes som andre menige Medlemmer har gjort.

Jeg gaar dernæst ganske kort over til det ærede Medlem Hr. Hans Niensens sidste Foredrag, og jeg vil straks sige, at jeg vil ikke mere diskutere med det ærede Medlem angaaende færøske Forhold i al Almindelighed; derimod, hvis det ærede Medlem vil komme med Udtalelser angaaende et konkret Forhold, vil han altid finde mig ved sin Side i Interessen for Færøerne. Angaaende Forholdene i al Almindelighed synes jeg derimod, det er forkert at diskutere her; Misforstaaelser desangaaende kan vi meget lettere afgøre ved at tale med hinanden indbyrdes fremfor at tage saa meget af Tingets Tid dertil.

Men jeg maa altsaa ganske kort indlade mig paa det ærede Medlems sidste Foredrag. Jeg skal lade alt, hvad der ligner Personligheder, som det ærede Medlem kom ind paa overfor mig, ligge; dem skal jeg ikke udtale mig om med et eneste Ord, ikke med et eneste Ord, men kun indlade mig paa de Ting, jeg har kunnet finde af saglig Interesse, dels af Hensyn til Formanden, som gerne vil have, at vi skal fatte os i Korthed, dels fordi jeg selv synes, at nu kan vi ikke anvende mere Tid paa det. Men saa vil jeg ogsaa bede det ærede Medlem gøre mig en Tjeneste til Gengæld. Naar han nu rejser rundt og stiller sin Viden til Disposition for Landet, som han siger, saa vil jeg bede ham ikke nogetsteds sige: Her er et Punkt, hvor Rytter ikke har slaet ned og gendrevet mig, saa det maa altsaa forholde sig, som jeg har sagt. Det vil jeg ikke staa inde for; det, at jeg ikke indlader mig paa alle Punkter, viser ikke, at de ikke omtalte er rigtige.

Det ærede Medlem var meget fornærmet i sin sidste Tale her i Rigsdagen. Han sagde, at det var forfærdeligt, som han var blevet behandlet af Rytter, han var blevet beskyldt for „helt Landsforræderi“. Jeg læste for en Tid siden en Historie, som randt mig i